

SILA DOBRE VIJESTI

U želji da što više ljudi prihvati Božju silu koja se svakom nudi, Gospod svom voljenom učeniku Ivanu u viziji šalje evanđeosku poruku koja treba pripremiti ljude za gospodnji dolazak u slavi. Ivan o tome svjedoči ovim riječima:

„I vidjeh drugog anđela gdje leti posred neba s evanđeljem vječnim da navijesti evanđelje onima koji žive na zemlji i svakomu narodu i plemenu i jeziku i puku, govoreći snažnim glasom: „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova! I poklonite se Onomu koji stvori nebo i zemlju i more i izvore vodene!“ (Otkrivenje 14,6:7)

Iz ove Božje objave nam se jasno otkriva činjenica da se propovijedanje vječnog evanđelja sastoji od propovijedanja Boga kao Stvoritelja svega i pozivanja ljudi da mu se kao takvome poklone. Ova činjenica je u skladu s onim što smo pročitali u poslanici Rimljanima, da je evanđelje „sila Božja na spasenje“ (Rimljanima 1,16). Kakva je Božja sila saznajemo malo dalje, kada apostol Pavao, govoreći o neznabošcima, kaže: „Jer što se o Bogu može znati, očitovano je u njima; ta Bog im očitova. Jer ono nevidljivo njegovo, njegova vječna sila i božanstvo, od stvaranja svijeta moglo se spoznati i vidjeti na stvorenjima, tako da nemaju isprike.“ (Rimljanima 1,19:20). Apostol ovdje naglašava kako su ljudi od samog stvaranja svijeta mogli vidjeti Božju silu pravilnim korištenjem svojih čula, jer se ona mogla jasno spoznati u onome što je On stvorio. Stvaranje jasno pokazuje i otkriva Božju silu, te je s toga jasno da je Božja sila stvaralačka sila. A pošto je evanđelje ili dobra vijest sila Božja na spasenje, iz toga proizlazi da je evanđelje ispoljavanje stvaralačke sile koja spašava ljude od grijeha.

U prethodnom članku smo saznali da je evanđelje radosna vijest o spasenju kroz Krista, jer suština evanđelje se sastoji od propovijedanja Krista, i to rassetog. O ovome Apostol Pavao svjedoči: „Jer Krist me ne posla krstiti, nego navješćivati evanđelje; ne mudročću riječi, da se ne obezvrijedi križ Kristov. Jer je riječ o križu onima koji propadaju ludost, a nama je koji se spašavamo sila Božja“ (1. Korinćanima 1,17:18). Malo dalje nastavlja: „a mi propovijedamo Krista rassetoga: Židovima sablazan, a Grcima ludost, onima pak koji su pozvani, i Židovima i Grcima, KRISTA — BOŽJU SILU I BOŽJU MUDROST.“ (Stihovi 23 i 24).

Zato je apostol izjavio: „A ja, braćo, kad dođoh k vama, ne dođoh s uzvišenom besjedom ili mudročću navješćivati vam svjedočanstvo Božje, jer odlučih ne znati među vama ništa drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga.“ (1. Korinćanima 2,1:2)

Propovijedati Krista, i to raspetoga, znači propovijedati silu Božju. Zato je to propovijedanje evanđelja, jer je evanđelje sila Božja. A upravo je to u skladu sa mišlju da je propovijedanje evanđelja veličanje Boga kao Stvoritelja. Jer Božja sila je stvaralačka sila, a Krist je Onaj kroz koga je sve stvoreno. Niko ne može propovijedati Krista, a da Ga ne propovijeda kao Stvoritelja. Svi trebaju poštivati Sina, kao što poštuju Oca. Kad god propovijedanje zanemari istaknuti činjenicu da je Isus Krist Stvoritelj svega, to nije propovijedanje evanđelja.

„U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše sa Bogom, i Riječ bijaše Bog.... Sve po njoj postade i bez nje ne postade ništa što je postalo... I Riječ tijelom postade, i nastani se u nama. I vidjesmo slavu njegovu, slavu kao jedinorođena od Oca, puna milosti i istine.“ (Ivan 1,1:14).

„Jer u njemu je sve stvoreno, što je na nebesima i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja bilo gospodstva bilo poglavarstva bilo vlasti — sve je po njemu i za njega stvoreno. I on je prije svega i sve u njemu postoji (održava se).“ (Kološanima 1,16:17)

Obratimo pažnju na navedene citate kako bi jasno uočili da se u Kristu susreću stvaranje i otkupljenje. U Kološanima 1,13:14 čitamo:

„On (Bog) nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje krvlju njegovom — oproštenje grijeha.“ A onda u 15. stihu nakon opisa tko je Krist, apostol nam kaže na koji način smo otkupljeni kroz njegovu krv. Prema tome, propovijedanje vječnog evanđelja je propovijedanje Krista, stvaralačke sile Božje, kroz Koga jedino može doći spasenje. A sila kojom Krist spašava ljude od grijeha je sila kojom je sve stvoreno.

Mi imamo otkupljenje kroz Njegovu krv. Propovijedanje Kristovog križa je propovijedanje Božje sile, a Božja sila je sila koja stvara. Zato Kristov križ ima u sebi stvaralačku silu. Stoga nema nikakve sumnje da za svakoga ima dovoljno sile, pa ne čudi što je apostol uzviknuo: „A ja Bože sačuvaj da se ičim drugim dičim osim križem Gospoda našeg Isusa Krista.“ (Galaćanima 6,14)

Za neke je možda nova misao da u stvaranju i otkupljenju djeluje jedna te ista sila. Za sve nas, ona jest i mora zauvijek biti tajna. Pismo nam otkriva da je evanđelje tajna Božja. Apostol Pavao je molio braću da se mole za njega da mu bude data riječ „da obznani(m) sa slobodom tajnu evanđelja“ (Efežanima 6,19). Na drugim mjestima kaže da je pozvan da bude sluga evanđelja prema daru Božje blagodati, koja mu je data Njegovim silnim djelovanjem da „objavi(m) među neznabošcima neistraživo bogatstvo Kristovo, i da rasvijetlim u čemu se sastoji tajna koja je od vječnosti bila skrivena u Bogu, koji je stvorio sve kroz Isusa Krista“ (Efežanima 3,8.9). Ovdje također vidimo da je tajna evanđelja tajna stvaranja. Ova tajna objavljena je apostolu otkrivenjem, a kako mu je otkrivenje dato saznajemo u njegovoj poslanici Galaćanima kada kaže: „A obznanjujem vam, braćo, da evanđelje koje sam ja navijestio nije po čovjeku. Jer niti ga ja od čovjeka primih niti naučih, nego objavom Isusa Krista“. A onda u nastavku još bolje objašnjava riječima: „No kad se Bogu, koji me odvoji od utrobe majke moje i pozva milošću svojom, svidjelo objaviti Sina svojega U MENI da ga evanđeljem navješćujem među poganima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i krvlju (ne posavjetovah se s ljudina)...odoh...“ (Galaćanima 1,11:12.15:16)

Ponovimo nekoliko prethodnih činjenica koje nam Pismo otkriva. Evanđelje je tajna. Ono je tajna objavljena otkrivenjem Isusa Krista. Krist Pavlu nije objavio samo evanđelje, nego je učinio da Pavao razumije tu tajnu kroz otkrivenje Isusa Krista U NJEMU. Pavao je prvo trebao upoznati evanđelje, a tek onda je bio u stanju propovijedati ga drugima. A jedini način na koji ga je mogao upoznati je bio da se u njemu otkrije Krist. Na temelju toga slijedi zaključak da je evanđelje otkrivenje Isusa Krista, Božje sile, U LJUDIMA. Ovaj zaključak apostol jasno iznosi na drugom mjestu, gdje kaže da je postao sluga „po naredbi Božjoj koja mi je dana za vas, da ispunim Riječ Božju, tajnu od vjekova i od naraštaja skrivenu, a sada očitovanu svetima njegovim, kojima Bog htjede obznaniti što je bogatstvo slave ove tajne među poganima — TO JE KRIST U VAMA, NADA SLAVE“ (Kološanima 1,25:27).

Na temelju ovoga vidimo da je suštinsko značenje evanđelje da se Krist javlja u ljudima, ili bolje rečeno, evanđelje je Krist u ljudima. To znači da se ljudima objavljuje mogućnost da se Krist nastani u njihovim srcima

vjerom sada i zauvijek. Ovo se slaže sa izjavom anđela da mu roditelji trebaju dati ime Isus, Emanuel, što znači „Bog je s nama“ (Matej 1,23), a i sa izjavom apostola da je tajna Božja Bog koji se javi u tijelu (1. Timoteju 3,16). Kad su anđeli pastirima objavili Isusovo rođenje, to je bila objava da je Bog došao ljudima u tijelu. A kada im je rečeno da ova radosna vijest treba da se objavi svim ljudima, otkriveno je da tajnu Božjeg prebivanja u ljudskom tijelu treba objaviti svim ljudima i ponoviti svima koji vjeruju u Njega.

Sumirajmo ukratko činjenice koje smo naučili o evanđelju (dobroj vijesti) u ovom članku:

- Evanđelje je Božja sila na spasenje. Spasenje je samo Božjom Silom, i gdje god je Božja sila, tu je i spasenje.
- Krist je Božja sila.
- Kristovo spasenje dolazi samo kroz križ. Zato je Kristov križ sila Božja.
- Zbog toga je propovijedanje Krista, i to raspetog, propovijedanje evanđelja.
- Sila Božja je sila koja sve stvara i zato je propovijedanje Krista, i to raspetog, kao Božje sile, propovijedanje stvaralačke Božje sile usmjerene na spašavanje ljudi.
- To se događa zato što je Krist Stvoritelj svega i ne samo to, nego je u Njemu sve stvoreno i u njemu se sve održava. On je prvorođeni sveg stvorenja. Kada se rodio „u vječnosti“ njegovim posredstvom sve je stvarno stvoreno, jer je sve stvarano u Njemu. Suština svega stvaranja i sila kojom je učinjeno da se sve pojavi, bio je Krist. Ovo je jednostavno izjava o tajni koju samo Božji um može potpuno shvatiti.
- Tajna evanđelja je da se Bog javio u ljudskom tijelu, a Krist je na zemlji „Bog sa nama“, te je tako Krist, koji vjerom prebiva u srcima ljudi, sva punina Boga u njima.
- A ovo ne znači ništa manje od stvaralačke sile u Bogu, koja djeluje u ljudima preko Isusa Krista, za njihovo spasenje.

„Zato, ako je tko u Kristu, novo je stvorenje“ (2. Korinćanima 5,17). „Jer, mi smo njegova tvorevina, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela.“ (Efežanima 2,10) Na sve to misli apostol kada kaže da propovijedanje

neistraživog Kristovog bogatstva znači otkriti svima da vide „u čemu se sastoji tajna koja je od vječnosti bila skrivena u Bogu, koji je stvorio sve kroz Isusa Krista“.

M. T.